

מסכת ערכין

פרק ו משנה ה

אחד המקדיש את גכסיו, ואחד המעריך את עצמו, אין לו, לא בכסות אשתו, ולא בכסות בניו, ולא באכבע שאכבעו לשמו, ולא בסגנדלים חלשים שלקחו לשמו. אף על פי שאמרו, עבדים גמכרים בכסות לשבח, שאמ תלקח לו כסות בשלשים דינר, משבחה הוא מנהה, וכן פרהה, אם ממתפינים אותה לאטליס, משבחת היא, וכן מרגלית, אם מעלין אותה לכרה, משבחת היא, אין להקדש אלא מקומוו ושעתוו: